

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

29 päivänä kesäkuuta 2017*

Ennakkoratkaisupyyntö — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätos 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys ja jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet — 4 artiklan 6 alakohta — Täytäntöönpanojäsenvaltion sitoumus panna rangaistus täytäntöön kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti — Täytäntöönpano — Yhdenmukaista tulkintaa koskeva velvollisuus

Asiassa C-579/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka rechtbank Amsterdam (Amsterdamin alioikeus, Alankomaat) on esittänyt 30.10.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 6.11.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa, joka koskee sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa, jonka kohteena on

Daniel Adam Popławski,

Openbaar Ministerien

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. L. da Cruz Vilaça sekä varapresidentti A. Tizzano, joka hoitaa viidennen jaoston tuomarin tehtäviä, ja tuomarit M. Berger (esittelevä tuomari), A. Borg Barthet ja F. Biltgen,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 28.9.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Daniel Adam Popławski, edustajanaan P. J. Verbeek, advocaat,
- Openbaar Ministerie, edustajinaan K. van der Schaft ja J. Asbroek,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinnään M. K. Bulterman, B. Koopman ja J. Langer,
- Puolan hallitus, asiamiehenään B. Majczyna,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

— Euroopan komissio, asiamiehinään R. Troosters ja S. Grünheid,
kuultuaan julkisasiamiehen 15.2.2017 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS (EYVL 2002, L 190, s. 1) 4 artiklan 6 alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa on kyseessä sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano Alankomaissa, jonka Sąd Rejonowy w Poznaniu (Poznańin alueellinen tuomioistuin, Puola) antoi Daniel Adam Popławskista vapausrangaistuksen täytäntöön panemiseksi Puolassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Puitepäättös 2002/584

- 3 Puitepäätöksen 2002/584 johdanto-osan kuudennessa ja yhdennessätoista perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
”(6) Tässä puitepäätöksessä säädetty eurooppalainen pidätysmääräys on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen, jota Eurooppa-neuvosto on luonnehtinut unionin oikeudellisen yhteistyön kulmakiveksi, ensimmäinen konkreettinen sovellus rikoslainsäädännön alalla.
— —
(11) Eurooppalaisen pidätysmääräyksen on korvattava jäsenvaltioiden välillä kaikki aiemmat rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevat oikeudelliset välineet, [tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14.6.1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn] Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen[, joka allekirjoitettiin Schengenissä (Luxemburg) 19.6.1990 ja joka tuli voimaan 26.3.1995 (EYVL 2000, L 239, s. 19),] III osaston asiaa koskevat määräykset mukaan luettuina.”
- 4 Mainitun puitepäätöksen 1 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:
”Jäsenvaltiot panevat eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella ja tämän puitepäätöksen määräysten mukaisesti.”
- 5 Puitepäätöksen 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Eurooppalaisen pidätysmääräyksen harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet”, säädetään seuraavaa:
”Täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi kieltäytyä panemasta eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön:
— —

- 6) jos eurooppalainen pidätysmääräys on annettu vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöönpanoa varten, kun etsitty henkilö oleskelee täytäntöönpanosta vastaavassa jäsenvaltiossa, on sen kansalainen tai asuu siellä vakinaisesti, ja tämä valtio sitoutuu panemaan tämän rangaistuksen tai toimenpiteen itse täytäntöön kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti;

– –”

Puitepäättös 2008/909/YOS

- 6 Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa 27.11.2008 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2008/909/YOS (EUVL 2008, L 327, s. 27) 28 artiklassa, jonka otsikko on ”Siirtymäsäännös”, säädetään seuraavaa:

”1. Ennen 5 päivää joulukuuta 2011 vastaanotettuihin pyyntöihin sovelletaan edelleen tuomittujen siirtämistä koskevia voimassa olevia säädöksiä. Pyyntöihin, jotka on otettu vastaan mainitusta päivästä alkaen, sovelletaan jäsenvaltioiden tämän puitepäättöksen mukaisesti hyväksymiä sääntöjä.

2. Jäsenvaltio voi kuitenkin tätä puitepäättöstä tehtäessä antaa ilmoituksen, jonka mukaan se tuomion antaneena jäsenvaltiona ja täytäntöönpanojäsenvaltiona jatkaa sellaisissa tapauksissa, joissa lainvoimainen tuomio on annettu ennen sen ilmoittamaa päivämäärää, niiden voimassa olevien säädösten soveltamista, joita tuomittujen siirtämiseen sovelletaan 5 päivää joulukuuta 2011. Jos tällainen ilmoitus on annettu, mainittuja säädöksiä sovelletaan tällöin kaikkiin muihin jäsenvaltioihin riippumatta siitä, ovatko ne antaneet samanlaisen ilmoituksen. Kyseinen päivä ei voi olla myöhäisempi kuin 5 päivä joulukuuta 2011. Mainittu ilmoitus julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Se voidaan peruuttaa milloin tahansa.”

Alankomaiden lainsäädäntö

- 7 Luovuttamisesta 29.4.2004 annetun lain (Overleveringswet; Stb. 2004, nro 195), jolla puitepäättös 2002/584 saatettiin osaksi Alankomaiden oikeutta, sellaisena kuin sitä sovellettiin puitepäättöksen 2008/909 täytäntöönpanosta annettujen Alankomaiden säännösten voimaantuloon asti (jäljempänä OLW), 6 §:ssä säädettiin seuraavaa:

”1. Alankomaiden kansalaisen luovuttaminen voidaan sallia sillä edellytyksellä, että tätä vaaditaan häntä vastaan vireillä olevaa rikostutkintaa varten ja että täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen käsityksen mukaan on varmaa, että jos hänet tuomitaan ehdottomaan vapausrangaistukseen pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa teoista, joiden perusteella luovuttaminen voidaan hyväksyä, hän voi suorittaa tämän rangaistuksen Alankomaissa.

2. Alankomaiden kansalaisen luovuttamista ei sallita, jos luovuttamista pyydetään hänelle lainvoimaisella tuomiolla määrätyn vapausrangaistuksen täytäntöön panemista varten.

3. Jos luovuttamisesta kieltäydytään pelkästään 6 §:n 2 momentissa säädetyn perusteella, syyttäjä ilmoittaa luovutuspyynnön tehneelle oikeusviranomaiselle valmiudesta vastata tuomion täytäntöönpanosta tuomittujen siirtämisestä tehdyn [Strasbourgissa 21.3.1983 allekirjoitetun] yleissopimuksen 11 artiklassa määrätyn menettelyn tai muun sovellettavan sopimuksen mukaisesti.

4. Syyttäjä ilmoittaa välittömästi – – ministerille jokaisesta luovuttamisesta kieltäytymisestä, joka on annettu tiedoksi 3 momentissa tarkoitettulla ilmoituksella, jonka mukaan Alankomaat on valmis vastaamaan ulkomailla annetun tuomion täytäntöönpanosta.

5. Edellä olevia 1–4 momenttia sovelletaan myös ulkomaalaiseen, jolla on pysyvä oleskelulupa, mikäli hänet voidaan asettaa Alankomaissa syytteen eurooppalaisen pidätysmääräyksen perustana olevista teoista ja mikäli hänen osaltaan on syytä olettaa, ettei hän menetä oikeuttaan oleskella Alankomaissa hänelle luovuttamisen jälkeen määrätyn rangaistuksen tai toimenpiteen vuoksi.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 8 Sąd Rejonowy w Poznaniu määräsi Puolan kansalaiselle Popławskille yhden vuoden ehdollisen vapausrangaistuksen 5.2.2007 antamallaan tuomiolla, josta tuli lainvoimainen 13.7.2007. Sama tuomioistuin määräsi 15.4.2010 tekemällään päätöksellä rangaistuksen täytäntöön pantavaksi.
- 9 Sąd Rejonowy w Poznaniu antoi Popławskista 7.10.2013 eurooppalaisen pidätysmääräyksen edellä mainitun rangaistuksen täytäntöön panemiseksi.
- 10 Rechtbank Amsterdam (Amsterdamin alioikeus, Alankomaat) pohtii mainitun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevan pääasian menettelyn yhteydessä, onko sen sovellettava OLW:n 6 §:n 2 ja 5 momenttia, joissa säädetään eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteesta Alankomaissa vakinaisesti asuvien henkilöiden kuten Popławskin hyväksi.
- 11 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa, että OLW:n 6 §:n 3 momentin nojalla Alankomaiden on eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäytyessään ilmoitettava ”valmiudesta” vastata rangaistuksen täytäntöönpanosta sellaisen sopimuksen perusteella, joka sitoo tätä jäsenvaltiota suhteessa pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon. Se täsmentää, että pääasiassa tällainen vastattavaksi ottaminen riippuu Puolan tätä koskevasta pyynnöstä. Sen mukaan Puolan lainsäädäntö on esteenä tällaiselle pyynnölle, jos kyseinen henkilö on Puolan kansalainen.
- 12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa, että tällaisessa tilanteessa luovuttamisesta kieltäytyminen voi johtaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevan henkilön rangaistuksesta jäämiseen. Luovuttamisesta kieltäytymistä koskevan ratkaisun antamisen jälkeen rangaistuksen täytäntöönpanosta vastattavaksi ottaminen voi osoittautua mahdottomaksi erityisesti siksi, että pidätysmääräyksen antanut jäsenvaltio ei esitä tätä koskevaa pyyntöä, eikä tällaisella mahdottomuudella ole mitään vaikutusta etsityn henkilön luovuttamisesta kieltäytymistä koskevaan ratkaisuun.
- 13 Koska Rechtbank Amsterdamilla on näin ollen epäselvyyttä siitä, ovatko OLW:n 6 §:n 2–4 momentti yhteensopivia puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohdan kanssa, sillä viimeksi mainitussa säännöksessä sallitaan luovuttamisesta kieltäytyminen vain, jos täytäntöönpanojäsenvaltio ”sitoutuu” panemaan rangaistuksen täytäntöön kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, se on päättänyt keskeyttää asian käsittelyn ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Saako jäsenvaltio saattaa puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohdan osaksi kansallista oikeuttaan siten, että

- sen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on ilman muuta velvollinen kieltäytymään täytäntöönpanojäsenvaltion kansalaisen tai siellä vakinaisesti asuvan luovuttamisesta täytäntöönpanoa varten,
- tästä kieltäytymisestä seuraa suoraan lain nojalla, että jäsenvaltio on valmis vastaamaan kyseiselle kansalaiselle tai maassa vakinaisesti asuvalle määrätyn vapausrangaistuksen täytäntöönpanosta,

- päätös täytäntöönpanosta vastaamisesta tehdään kuitenkin vasta rangaistuksen täytäntöönpanoa varten tapahtuvasta luovuttamisesta kieltäytymisen jälkeen, ja myöntävä päätös riippuu 1) pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion ja täytäntöönpanevan jäsenvaltion välisessä voimassa olevassa sopimuksessa olevasta oikeudellisesta perustasta, 2) tässä sopimuksessa vahvistetuista edellytyksistä ja 3) pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion yhteistyöstä, joka ilmenee esimerkiksi vastattavaksi ottamista koskevasta pyynnöstä,

jolloin on vaarana, ettei täytäntöönpanojäsenvaltio voi täytäntöönpanoa varten tapahtuvasta luovuttamisesta kieltäytymisen jälkeen vastata rangaistuksen täytäntöönpanosta, kun taas tämä vaara ei vaikuta velvollisuuteen kieltäytyä täytäntöönpanoa varten tapahtuvasta luovuttamisesta?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:
  - a) voiko kansallinen tuomioistuin soveltaa puitepäätöksen 2002/584 säännöksiä suoraan, vaikka siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) [(EUVL 2012, C 326, s. 322)] 9 artiklan nojalla tämän puitepäätöksen oikeusvaikutukset on Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen säilytettävä, niin kauan kuin puitepäätöstä ei kumota lainsäädäntöteitse tai tuomioistuimessa tai muuteta, ja
  - b) jos näin on, onko puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohda riittävän täsmällinen ja ehdoton, jotta kansallinen tuomioistuin voi soveltaa sitä?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen ja toisen kysymyksen b kohtaan vastataan kieltävästi, saako jäsenvaltio, jonka kansallisessa lainsäädännössä asetetaan ulkomaille määrätyn vapausrangaistuksen täytäntöönpanosta vastaamisen edellytykseksi, että vastattavaksi ottamiselle on oikeudellinen perusta tätä koskevassa kansainvälisessä sopimuksessa, saattaa puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohdan osaksi kansallista oikeuttaan tulkitsemalla tätä säännöstä siten, että tämä säännös itse on vaadittu sopimukseen perustuva oikeudellinen perusta, jotta vältetään rangaistuksetta jäämisen vaara, joka liittyy kansallisessa lainsäädännössä säädettyyn vaatimukseen sopimukseen perustuvan oikeudellisen perustan olemassaolosta?
- 4) Jos ensimmäiseen kysymykseen ja toisen kysymyksen b kohtaan vastataan kieltävästi, saako jäsenvaltio saattaa puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohdan osaksi kansallista oikeuttaan siten, että se asettaa täytäntöönpanojäsenvaltiossa vakinaisesti asuvan henkilön, joka on jonkin toisen jäsenvaltion kansalainen, rangaistuksen täytäntöönpanoa varten luovuttamisesta kieltäytymisen edellytykseksi, että täytäntöönpanojäsenvaltiolla on tuomiovalta eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä mainittujen tekojen osalta ja ettei sille, että täytäntöönpanojäsenvaltiossa vakinaisesti asuvaan henkilöön (mahdollisesti) kohdistetaan rikosoikeudellinen menettely täytäntöönpanojäsenvaltiossa, ole mitään tosiasiallisia esteitä (kuten se, että pidätysmääräyksen antanut jäsenvaltio kieltäytyy luovuttamasta rikosoikeudelliseen menettelyyn liittyviä asiakirjoja täytäntöönpanojäsenvaltiolle), kun tällaista edellytystä ei aseteta silloin, kun täytäntöönpanoa varten tapahtuvasta luovuttamisesta kieltäytyminen koskee täytäntöönpanojäsenvaltion omaa kansalaista?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Alustavia huomautuksia

- 14 Ennakkoratkaisukysymykset koskevat sellaisen kansallisen lainsäädännön, joka ei ole enää voimassa sen tultua kumotuksi ja korvatuksi puitepäätöksen 2008/909 täytäntöön panemista koskevilla kansallisilla toimenpiteillä, yhteensopivuutta puitepäätöksen 2002/584 kanssa.

- 15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että pääasiassa on sovellettava yhä mainittua kansallista lainsäädäntöä, kun otetaan huomioon erityisesti se, että Alankomaiden kuningaskunta on antanut puitepäätöksen 2008/909 28 artiklan perusteella ilmoituksen, jossa todettiin pääasiallisesti, että se aikoi soveltaa edelleen tätä puitepäätöstä edeltäviä, tuomittujen siirtämistä koskevia oikeudellisia välineitä ennen 5.12.2011 lainvoimaisiksi tullessiin tuomioihin, kuten Popławskia vastaan annettuun tuomioon. Euroopan komissio väittää kuitenkin, että mainittu ilmoitus ja Puolan tasavallan antama vastaava ilmoitus ovat pätemättömiä, ja katsoo, että pääasiassa kyseessä olevaan tilanteeseen sovelletaan, toisin kuin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, puitepäätöksen 2008/909 täytäntöönpanoa koskevia kansallisia säännöksiä.
- 16 Unionin tuomioistuin on jo katsonut tässä yhteydessä, että sen on pääsääntöisesti rajoituttava tutkimaan niitä harkinnassa huomioon otettavia seikkoja, jotka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on päättänyt sille esittää ennakkoratkaisupyyntönsä. Asian kannalta merkityksellisen kansallisen lainsäädännön soveltamisen osalta unionin tuomioistuimen on näin ollen pitädyttävä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen vahvistamissa seikoissa (tuomio 8.6.2016, Hünnebeck, C-479/14, EU:C:2016:412, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Lisäksi unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että olettamana on, että kansallisen tuomioistuimen niiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella, joiden määrittämisestä se vastaa ja joiden paikkansapitävyyden selvittäminen ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä, esittämällä unionin oikeuden tulkintaan liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta (tuomio 8.12.2016, Eurosaneamientos ym., C-532/15 ja C-538/15, EU:C:2016:932, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 17 Tässä tilanteessa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymyksiin on vastattava sen määrittämien oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella.

Ensimmäinen kysymys

- 18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohtaa tulkittava siten, että se on esteenä tämän säännöksen täytäntöön panemista koskevalle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka nojalla – tapauksessa, jossa toinen jäsenvaltio vaatii ensin mainitun jäsenvaltion alueella olevan ulkomaalaisen, jolla on pysyvä oleskelulupa, luovuttamista tälle henkilölle lainvoimaisella tuomiolla määrätyn vapausrangaistuksen täytäntöön panemista varten – tällainen luovuttaminen ei ole sallittua ja jossa säädetään ainoastaan, että ensin mainitun jäsenvaltion oikeusviranomaisilla on velvollisuus ilmoittaa jälkimmäisen jäsenvaltion oikeusviranomaisille valmiudestaan vastata tämän tuomion täytäntöönpanosta, vaikka päivänä, jona luovuttamisesta kieltäydytään, ei ole takeita siitä, että täytäntöönpanosta voidaan todella vastata, ja vaikka – mikäli mainittu vastattavaksi ottaminen osoittautuu myöhemmin mahdottomaksi – tällaista kieltäytymistä ei voida enää asettaa kyseenalaiseksi.
- 19 Tässä yhteydessä puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 2 kohdasta käy ensinnäkin ilmi, että siinä vahvistetaan periaate, jonka mukaan jäsenvaltiot panevat eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella ja tämän puitepäätöksen säännösten mukaisesti. Kuten unionin tuomioistuin on jo todennut, täytäntöönpanosta vastaavat oikeusviranomaiset voivat, poikkeustapauksia lukuun ottamatta, kieltäytyä tällaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vain tässä puitepäätöksessä tyhjentävästi luetelluissa täytäntöönpanosta kieltäytymisen tapauksissa, ja eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanolle voidaan asettaa vain puitepäätöksessä tyhjentävästi lueteltuja ehtoja (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2016, Aranyosi ja Căldăraru, C-404/15 ja C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 80 ja 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano on näin ollen pääsääntö, ja täytäntöönpanosta kieltäytymisen on katsottava olevan poikkeus, jota on tulkittava suppeasti.

- 20 Tämän jälkeen on muistutettava, että puitepäättöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohdassa ilmaistaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskeva harkinnanvarainen kieltäytymisperuste, jonka nojalla täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ”voi” kieltäytyä panemasta tällaista vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen täytäntöönpanoa varten annettua eurooppalaista pidätysmääräystä täytäntöön muun muassa, kun etsitty henkilö asuu vakinaisesti täytäntöönpanosta vastaavassa jäsenvaltiossa, kuten on laita pääasiassa, ja tämä valtio sitoutuu panemaan kyseisen rangaistuksen itse täytäntöön kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.
- 21 Puitepäättöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohdan sanamuodosta seuraa näin ollen, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 30 kohdassa, että jos jäsenvaltio on päättänyt saattaa tämän säännöksen osaksi oikeusjärjestystään, täytäntöönpanosta vastaavalla oikeusviranomaisella on kuitenkin oltava harkintavaltaa sen osalta, onko eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäydyttävä vai ei. Mainitun viranomaisen on tässä yhteydessä voitava ottaa huomioon mainitussa säännöksessä vahvistetulla harkinnanvaraisella kieltäytymisperusteella tavoiteltu päämäärä, jona on unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sen mahdollistaminen, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi antaa erityistä painoa mahdollisuudelle parantaa etsityn henkilön mahdollisuuksia sopeutua uudelleen yhteiskuntaan hänelle tuomitun rangaistuksen päättyessä (ks. vastaavasti tuomio 5.9.2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 22 Puitepäättöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohdan sanamuodosta seuraa lisäksi, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 45 kohdassa, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäytyminen edellyttää täytäntöönpanojäsenvaltion todellista sitoumusta panna täytäntöön etsitylle henkilölle määrätty vapausrangaistus, joten pelkästään sen seikan, että kyseinen valtio ilmoittaa ”valmiudestaan” vastata mainitun rangaistuksen täytäntöönpanosta, ei voida katsoa oikeuttavan tällaista kieltäytymistä. Tästä seuraa, että ennen kuin eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäydytään, täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on aina varmistuttava siitä, että rangaistus on todella mahdollista panna täytäntöön sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Mikäli täytäntöönpanojäsenvaltion on mahdotonta sitoutua todella panemaan rangaistus täytäntöön, täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen tehtävänä on panna eurooppalainen pidätysmääräys täytäntöön ja näin ollen luovuttaa etsitty henkilö pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon.
- 23 Näin ollen jäsenvaltion lainsäädännön, jossa pannaan täytäntöön puitepäättöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohta ja jossa säädetään, että sen oikeusviranomaisten on joka tapauksessa kieltäydyttävä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta silloin, kun etsitty henkilö asuu vakinaisesti tässä jäsenvaltiossa, ilman että mainituilla viranomaisilla on mitään harkintavaltaa ja ilman että kyseinen jäsenvaltio sitoutuu panemaan etsitylle henkilölle määrätyn vapausrangaistuksen todella itse täytäntöön, jolloin vaarana on etsityn henkilön rangaistuksetta jääminen, ei voida katsoa olevan yhteensopiva mainitun puitepäättöksen kanssa.
- 24 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että puitepäättöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä tämän säännöksen täytäntöön panemista koskevalle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka nojalla – tapauksessa, jossa toinen jäsenvaltio vaatii ensin mainitun jäsenvaltion alueella olevan ulkomaalaisen, jolla on pysyvä oleskelulupa, luovuttamista tälle henkilölle lainvoimaisella tuomiolla määrätyn vapausrangaistuksen täytäntöön panemista varten – tällainen luovuttaminen ei ole sallittua ja jossa säädetään ainoastaan, että ensin mainitun jäsenvaltion oikeusviranomaisilla on velvollisuus ilmoittaa jälkimmäisen jäsenvaltion oikeusviranomaisille valmiudestaan vastata tämän tuomion täytäntöönpanosta, vaikka päivänä, jona luovuttamisesta kieltäydytään, ei ole takeita siitä, että täytäntöönpanosta voidaan todella vastata, ja vaikka – mikäli mainittu vastattavaksi ottaminen osoittautuu myöhemmin mahdottomaksi – tällaista kieltäytymistä ei voida enää asettaa kyseenalaiseksi.

Toinen ja kolmas kysymys

- 25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelelee toisella ja kolmannella kysymyksellään, joita on tarkasteltava yhdessä, pääsääntöisesti, onko puitepäätöksen 2002/584 säännöksillä välitön oikeusvaikutus, ja jos tähän vastataan kieltävästi, voidaanko Alankomaiden oikeutta tulkita unionin oikeuden mukaisesti siten, että kun jäsenvaltio asettaa vapausrangaistuksen täytäntöönpanosta vastattavaksi ottamisen edellytykseksi sen, että kansainvälisessä sopimuksessa on sille oikeudellinen perusta, mainitun puitesopimuksen 4 artiklan 6 alakohta itse on kansallisessa lainsäädännössä edellytetty sopimukseen perustuva oikeudellinen perusta.
- 26 Tässä yhteydessä on todettava, että puitepäätöksellä 2002/584 ei ole välitöntä oikeusvaikutusta. Tämä puitepäätös näet annettiin Euroopan unionin aikaisemman kolmannen pilarin perusteella ja erityisesti EU 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan (sellaisena kuin se oli ennen Lissabonin sopimusta) nojalla. Kyseisessä määräyksessä määrättiin, että puitepäätöksillä ei voi olla välitöntä oikeusvaikutusta (ks. analogisesti tuomio 8.11.2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, 56 kohta).
- 27 Lisäksi on todettava, että siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 9 artiklassa määrätään, että ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa hyväksyttujen, unionisopimukseen perustuvien unionin toimielinten, elinten ja laitosten toimien oikeusvaikutukset säilyvät ainoastaan niin kauan kuin näitä säädöksiä ei kumota lainsäädäntöteitse tai tuomioistuimessa tai muuteta perussopimusten nojalla. Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 67 kohdassa, puitepäätöstä 2002/584 ei ole tällä tavoin kumottu lainsäädäntöteitse tai tuomioistuimessa tai muutettu Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen.
- 28 Vaikka puitepäätöksen 2002/584 säännöksillä ei siis voi olla välitöntä oikeusvaikutusta, EU 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan on kuitenkin niin, että puitepäätös velvoittaa jäsenvaltioita saavutettavaan tulokseen nähden mutta jättää kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot (ks. analogisesti tuomio 8.11.2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, 56 kohta).
- 29 Kuten nyt annettavan tuomion 19–24 kohdasta käy ilmi, puitepäätöksen 2002/584 1 artiklan 2 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot panemaan eurooppalaiset pidätysmääräykset täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella, jos mainitun puitepäätöksen 4 artiklan 6 alakohdassa määrätyt edellytykset eivät täyty.
- 30 Tässä asiayhteydessä on muistutettava, että hyvin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia niille puitepäätöksestä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 16.6.2005, Pupino, C-105/03, EU:C:2005:386, 42 kohta).
- 31 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy erityisesti ilmi, että puitepäätöksen sitovan luonteen vuoksi kansallisilla viranomaisilla ja myös kansallisilla tuomioistuimilla on velvollisuus tulkita kansallista oikeutta sen mukaisesti. Niiden on kansallista oikeutta soveltaessaan tulkittava sitä mahdollisimman pitkälle puitepäätöksen sanamuodon ja tarkoituksen mukaisesti, jotta sillä tarkoitettu tulos saavutettaisiin. Tämä velvollisuus tulkita kansallista oikeutta yhdenmukaisesti puitepäätöksen kanssa on erottamaton osa EUT-sopimuksella luotua järjestelmää, sillä näin kansalliset tuomioistuimet voivat toimivaltansa rajoissa varmistaa unionin oikeuden täyden tehokkuuden, kun ne ratkaisevat käsiteltäväkseen saatettuja asioita (tuomio 8.11.2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, 58 ja 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 32 Tällä kansallisen oikeuden yhdenmukaisen tulkinnan periaatteella on tosin tietyt rajat. Kansallisen tuomioistuimen velvollisuutta tukeutua puitepäätöksen sisältöön, kun se tulkitsee ja soveltaa asiaan liittyviä kansallisen oikeuden säännöksiä, rajoittavat yleiset oikeusperiaatteet, erityisesti oikeusvarmuuden periaate ja taannehtivuuskiellon periaate. Nämä periaatteet estävät erityisesti sen, että kyseinen velvollisuus voisi johtaa siihen, että puitepäätöksen perusteella ja sen täytäntöön

panemiseksi annetusta lainsäädännöstä riippumatta määritettäisiin puitepäätöksen säännöksiä rikkovien henkilöiden rikosoikeudellinen vastuu tai ankaroitettaisiin sitä (tuomio 8.11.2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, 62–64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 33 Yhdenmukaisen tulkinnan periaate ei myöskään voi olla perustana kansallisen oikeuden *contra legem* -tulkinnalle (tuomio 28.7.2016, JZ, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 34 Yhdenmukaisen tulkinnan periaate edellyttää kuitenkin, että kansalliset tuomioistuimet tekevät toimivaltansa rajoissa kaiken mahdollisen ottamalla huomioon kansallisen oikeuden kokonaisuudessaan ja soveltamalla siinä hyväksytyjä tulkintatapoja taatakseen kyseessä olevan puitepäätöksen täyden tehokkuuden ja päätyäkseen ratkaisuun, joka on puitepäätöksellä tavoitellun päämäärän mukainen (tuomio 5.9.2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Unionin tuomioistuin on jo katsonut tässä yhteydessä, että yhdenmukaista tulkintaa koskeva vaatimus sisältää kansallisille tuomioistuimille velvollisuuden muuttaa tarvittaessa vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jos se perustuu sellaiseen kansallisen oikeuden tulkintaan, joka ei sovi yhteen puitepäätöksen tavoitteiden kanssa (tuomio 8.11.2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Unionin tuomioistuin on myös todennut, että jos kansallinen tuomioistuin katsoo, että sen on mahdotonta tulkita kansallisen oikeuden säännöstä puitepäätöksen mukaisesti sen takia, että ylimmän kansallisen tuomioistuimen tästä kansallisesta säännöksestä tekemä tulkintaratkaisu sitoo sitä, sillä on velvollisuus varmistaa puitepäätöksen täysi vaikutus jättämällä tarvittaessa omasta aloitteestaan soveltamatta ylimmän kansallisen tuomioistuimen tekemää tulkintaa, kun tämä tulkinta ei ole yhteensopiva unionin oikeuden kanssa (ks. vastaavasti tuomio 8.11.2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, 69 ja 70 kohta).
- 37 Näiden täsmennysten jälkeen on korostettava, että vaikka kansallisen tuomioistuimen velvollisuus taata puitepäätöksen 2002/584 täysi tehokkuus aiheuttaa nyt käsiteltävässä asiassa Alankomaiden valtion velvollisuuden panna mainittu eurooppalainen pidätysmääräys täytäntöön tai, jos täytäntöönpanosta kieltäydytään, velvollisuuden taata Puolassa annetun rangaistuksen tehokas täytäntöönpano, tällä velvollisuudella ei ole mitään vaikutusta Popławskin rikosoikeudellisen vastuun määrittämiseen, joka perustuu Sąd Rejonowy w Poznaniu 5.2.2007 häntä vastaan antamaan tuomioon, eikä sitä suuremmalla syyllä voida katsoa, että sillä ankaroitettaisiin tätä vastuuta.
- 38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo lisäksi, että – toisin kuin Openbaar Ministerie (yleinen syyttäjä, Alankomaat) on esittänyt istunnossa – ilmoitusta, jolla viimeksi mainittu ilmoittaa luovutuspyynnön tehneelle oikeusviranomaiselle OLW:n 6 §:n 3 momentin nojalla valmiudestaan vastata mainitun eurooppalaisen pidätysmääräyksen taustalla olevan rangaistuksen täytäntöönpanosta, ei voida tulkita siten, että kyseessä olisi Alankomaiden valtion todellinen sitoumus panna mainittu rangaistus täytäntöön, paitsi jos puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohta on OLW:n 6 §:n 3 momentissa tarkoitettu sopimukseen perustuva oikeusperusta tällaisen rangaistuksen tehokkaalle täytäntöönpanolle Alankomaissa.
- 39 Tässä yhteydessä on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tulkita jäsenvaltion sisäistä oikeutta (tuomio 16.2.2017, Agro Foreign Trade & Agency, C-507/15, EU:C:2017:129, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). On siis yksinomaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana arvioida, voidaanko Alankomaiden oikeutta tulkita siten, että siinä rinnastetaan puitepäätös 2002/584 tällaiseen OLW:n 6 §:n 3 momentissa tarkoitettuun sopimukseen perustuvaan oikeusperustaan.

- 40 Unionin tuomioistuin, jonka tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllisiä vastauksia ennakkoratkaisumenettelyssä, on kuitenkin toimivaltainen antamaan pääasian asiakirja-aineiston sekä sille esitettyjen kirjallisten ja suullisten huomautusten perusteella ohjeita, joiden avulla kansallinen tuomioistuin voi antaa ratkaisunsa (ks. vastaavasti tuomio 17.7.2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, 56 kohta).
- 41 Tästä näkökulmasta katsottuna on todettava yhtäältä, että puitepäätöksen 2002/584 johdanto-osan 11 perustelukappaleessa todetaan, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen on korvattava jäsenvaltioiden välillä kaikki aiemmat rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevat oikeudelliset välineet, nyt annettavan tuomion 3 kohdassa mainitun Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen III osaston asiaa koskevat määräykset mukaan luettuina. Koska mainitulla puitepäätöksellä on siten korvattu kaikki eri jäsenvaltioiden väliset yleissopimukset tällä alalla ja koska se – vaikka sillä onkin unionin oikeudessa määritelty oma oikeudellinen järjestelmänsä – on olemassa eri jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisten, luovuttamista koskevien yleissopimusten rinnalla, mainitun puitepäätöksen rinnastaminen tällaiseen yleissopimukseen ei vaikuta suoralta kädeltä poissuljetulta.
- 42 Toisaalta puitepäätökseen 2002/584 ei sisälly mitään säännöstä, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että se olisi esteenä sille, että OLW:n 6 §:n 3 momenttiin sisältyvää ilmaisua ”muu sovellettava sopimus” tulkittaisiin siten, että se kattaa myös mainitun puitepäätöksen 4 artiklan 6 alakohdan, koska tällaisen tulkinnan avulla voitaisiin taata, että täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen mahdollisuutta kieltäytyä eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta käytetään ainoastaan, mikäli Popławskille määrätyn rangaistuksen tehokas täytäntöönpano taataan Alankomaissa ja päädytään ratkaisuun, joka on puitepäätöksellä tavoitellun päämäärän mukainen
- 43 Näissä olosuhteissa toiseen ja kolmanteen kysymykseen on vastattava, että puitepäätöksen 2002/584 säännöksillä ei ole välitöntä oikeusvaikutusta. Toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin ottamalla huomioon kansallisen oikeuden kokonaisuudessaan ja soveltamalla siinä hyväksyttyjä tulkintatapoja tulkittava pääasiassa kyseessä olevia kansallisia säännöksiä mahdollisimman pitkälle mainitun puitepäätöksen sanamuodon ja tarkoituksen valossa, mikä tarkoittaa nyt käsiteltävässä asiassa, että jos kieltäydytään sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, joka on annettu pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa lainvoimaisella tuomiolla vapausrangaistukseen tuomitun henkilön luovuttamiseksi, täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusviranomaisilla on velvollisuus itse taata tälle henkilölle määrätyn rangaistuksen tehokas täytäntöönpano.

Neljäs kysymys

- 44 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee neljännellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohtaa tulkittava siten, että siinä sallitaan jäsenvaltion kieltäytyvän panemasta täytäntöön eurooppalaista pidätysmääräystä, joka on annettu sellaisen henkilön luovuttamiseksi, joka on toisen jäsenvaltion kansalainen ja joka on tuomittu lainvoimaisella tuomiolla vapausrangaistukseen, pelkästään sillä perusteella, että ensin mainittu jäsenvaltio aikoo asettaa tämän henkilön syytteeseen samoista teoista, joista hänet on jo tuomittu, vaikka tämä jäsenvaltio kieltäytyy järjestelmällisesti luovuttamasta omia kansalaisiaan sellaisten tuomioiden täytäntöönpanemiseksi, joilla heille määrätään vapausrangaistuksia.
- 45 Tässä yhteydessä on todettava, että puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohtaan ei sisälly mitään sellaista seikkaa, jonka perusteella tätä säännöstä voitaisiin tulkita siten, että siinä sallittaisiin jäsenvaltion oikeusviranomaisen kieltäytyvän panemasta täytäntöön eurooppalaista pidätysmääräystä, jos etsittyä henkilöä vastaan voidaan nostaa kyseisen jäsenvaltion alueella uusia syytteitä samoista teoista, joista on annettu häntä koskeva lopullinen tuomio.

- 46 Sen seikan lisäksi, että puitepäättöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohdassa ei mainita mitään tällaisesta mahdollisuudesta, on todettava, että tällainen tulkinta olisi ristiriidassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan kanssa, jossa määrätään erityisesti, että ketään ei saa panna syytteeseen rikoksesta, josta hänet on jo unionissa lopullisesti vapautettu tai tuomittu syylliseksi lain mukaisesti.
- 47 Koska tämä tulkinta on joka tapauksessa unionin oikeuden vastainen, ei ole tarpeen ottaa kantaa kysymykseen siitä, johtaako se mahdolliseen syrjintään Alankomaiden kansalaisten ja muiden jäsenvaltioiden kansalaisten välillä, mikä on samoin ristiriidassa unionin oikeuden kanssa.
- 48 Edellä esitetyn perusteella neljänteen kysymykseen on vastattava, että puitepäättöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohtaa on tulkittava siten, että siinä ei sallita jäsenvaltion kieltäytyvän panemasta täytäntöön eurooppalaista pidätysmääräystä, joka on annettu sellaisen henkilön luovuttamiseksi, joka on tuomittu lainvoimaisella tuomiolla vapausrangaistukseen, pelkästään sillä perusteella, että tämä jäsenvaltio aikoo asettaa mainitun henkilön syytteeseen samoista teoista, joiden perusteella kyseinen tuomio on annettu.

Oikeudenkäyntikulut

- 49 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2002/584/YOS 4 artiklan 6 alakohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä tämän säännöksen täytäntöön panemista koskevalle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka nojalla – tapauksessa, jossa toinen jäsenvaltio vaatii ensin mainitun jäsenvaltion alueella olevan ulkomaalaisen, jolla on pysyvä oleskelulupa, luovuttamista tälle henkilölle lainvoimaisella tuomiolla määrätyn vapausrangaistuksen täytäntöön panemista varten – tällainen luovuttaminen ei ole sallittua ja jossa säädetään ainoastaan, että ensin mainitun jäsenvaltion oikeusviranomaisilla on velvollisuus ilmoittaa jälkimmäisen jäsenvaltion oikeusviranomaisille valmiudestaan vastata tämän tuomion täytäntöönpanosta, vaikka päivänä, jona luovuttamisesta kieltäydytään, ei ole takeita siitä, että täytäntöönpanosta voidaan todella vastata, ja vaikka – mikäli mainittu vastattavaksi ottaminen osoittautuu myöhemmin mahdottomaksi – tällaista kieltäytymistä ei voida enää asettaa kyseenalaiseksi.
- 2) Puitepäättöksen 2002/584 säännöksillä ei ole välitöntä oikeusvaikutusta. Toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin, ottamalla huomioon kansallisen oikeuden kokonaisuudessaan ja soveltamalla siinä hyväksytyjä tulkintatapoja tulkittava pääasiassa kyseessä olevia kansallisia säännöksiä mahdollisimman pitkälle mainitun puitepäättöksen sanamuodon ja tarkoituksen valossa, mikä tarkoittaa nyt käsiteltävässä asiassa, että jos kieltäydytään sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, joka on annettu pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa lainvoimaisella tuomiolla vapausrangaistukseen tuomitun henkilön luovuttamiseksi, täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusviranomaisilla on velvollisuus itse taata tälle henkilölle määrätyn rangaistuksen tehokas täytäntöönpano.

- 3) Puitepäätöksen 2002/584 4 artiklan 6 alakohtaa on tulkittava siten, että siinä ei sallita jäsenvaltion kieltäytyvän panemasta täytäntöön eurooppalaista pidätysmääräystä, joka on annettu sellaisen henkilön luovuttamiseksi, joka on tuomittu lainvoimaisella tuomiolla vapausrangaistukseen, pelkästään sillä perusteella, että tämä jäsenvaltio aikoo asettaa mainitun henkilön syytteeseen samoista teoista, joiden perusteella kyseinen tuomio on annettu.

Allekirjoitukset